

İki gün önce bahsettiğim *Men on Strike* (Erkekler grevde) kitabını dinlemeye devam ediyorum.

Pick-up Artist ve *Red Pill* (kırmızı hap) hareketinden ve onların erkekleri Alfa, Beta, Gamma, Sigma, Omega diye tasnifinden bahsettikten sonra kadınların %70-80'inin erkeklerin %20'sini *evlenilebilir* bulduğunu anlatıyor. Bunun sebebi de tüm primatlarda görülen *dışının kendisinden daha yüksekte* bir erkekten çocuk yapma davranışı. Hypergamy diyorlar buna.

Pareto prensibinin bu konuda da işlemesine şaşırmadım. Zaten *erkek bitti* geyiği yaptığımız *bağyan* akranlarımdan da edindiğim izlenim bu. Kadınların %80'i erkeklerin %20'si için *yarıyor*.

Kendisi için yarışılan erkeklerden biriyseniz, bu tabii o kadar *korkutucu* değil ancak diğer tüm kesimler, *evlilik havuzu dışındaki* erkekler ve %20 için *yarışmak zorunda kalan kadınlar* için stresli bir durum.

Kitapta doğrudan söylemese de bunun bir sebebi kadınların statüsü yükseldikçe, evlenebilecekleri erkeklerin sayısının azalması. Diğer de o *evlenilebilir %20'nin* de evliliği artık cazip görmeyişi. Erkeklerin çoğunun *toplumsal oyunun* farkına vardıktan sonra, kuralların kadınlar lehine yazıldığı bu *evlilik* denen şeyden uzak durduklarını söylüyor.

Asimetri mesela şöyle: Kadınların istemedikleri gebeliği sonlandırma *hakkı* tartışılıyor. Türkiye'de belli bir müddete kadar var, kitabın yazıldığı ABD'de de mevcut. Ancak erkeklerin böyle bir hakkı yok. Yani bir gebelikten sonra kimse *bu çocuğun babasına da soralım, rızası var mı* demiyor. Kadınlar kürtaj olurken *benim bedenim, benim kararım* diyorlar ancak erkeklerin hamile bıraktıkları kadının gebeliğini sonlandırma *hakkı* düşünülemez bir şey. Buna rağmen eğer kadın evlilik içinde veya dışında doğum yapmayı seçerse, babadan o çocuk için 18 yıl boyunca nafaka hakkına sahip.

Benim de maruz kaldığım *icra ceza* davalarının muadilleriyle ABD'de binlerce erkek hapis yatıyormuş. Bir anlık gafletle veya sarhoşken hamile bıraktığı kadınlara yıllarca *çocuk nafakası* ödemekle yükümlü olan çok erkek varmış. Benzeri durumlar kadınların başına geldiğinde, yani kadın tecavüz sonucu hamile kaldığında *çocuğu terketme hakkına* sahip, kimse ona *annelik* yükleyemiyor ama babaların istemedikleri çocuklara ömür boyu bakmak gibi bir *vazifesi* var.

Bu arada, orada Türkiye'deki gibi *çalışmayan eski kariya süresi nafaka* yok, bu *muhteşem icad* bizim yerli ve milli kezbanlarımızın üretimi.

Diğer bir konu da erkeklerin artık okulda daha başarısız olması. Okullar kadınların kızları yetiştirdiği yerlere dönüşüyor. Bizde bu dönüşümün başlarındayız ancak teknik alanlar dışındaki pek çok alanda ileri dereceleri Türkiye'de de daha çok kadınlar yapıyor. Bunun bir sebebi *okumanın* uysal ve işbirlikçi kadın tabiatına daha yakın olması, erkeklerin doğal olarak mücadele ve kavgaya yatkın olması, diğeri de erkeklerin *okusam ne olacak?* psikolojisi.

Okusam ne olacak? çünkü neticede hayatınıza *evlenmeden devam etmeyi* düşünüyorsanız, hayatınızdaki pek çok maddi sorumluluk da ortadan kalkıyor. Evlenmek zorunda hissetmeyen bir erkeğin başarılı olmasına gerek yok. Erkek için *kadın* bir ödül ama artık o ödül gereksiz yere pahalı ve riskli. Onun yerine erkeğin *kendini idare edecek kadar gelir sahibi* olması yeterli. Pek çok risk taşıyan, hayatı

boyunca bitirme ve yeniden başlama imkanı bulunmayan *evlilik* gibi bir ilişkiye girmek yerine kendine başka eğlenceler uydurup onlarla idare etmeyi tercih ediyorlar. Bu da *erkekler tükenmiş* edebiyatının bir parçası. Erkekler bitmedi ama erkekler artık evlenilebilir olmak istemiyor.

Bunun *çözümü* var mı diye düşündüm, evliliğin erkekler için yeniden *cazip* hale gelme ihtimali var mı? Neticede kuralları artık kadınlar belirlediğine göre biraz boş bir mevzu olur bu. Kadınlar da bu dünyayı kendilerinin ürettiğini ve düzeltirken bazı haklarından feragat etmeleri gerektiğini kabul etmek yerine, *evlenilebilir erkekler için* yarışmayı tercih edecektir. Sonunda kölelik kurumuyla beraber anılan bir şey olacak. *O durumda yaşamak yerine neden isyan etmemişler?*